

ČESKÁ REPUBLIKA

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno	
Došlo: 10.-12.-2007 23176 / 2007/310	
Číslo: 12367/07	Vyřizuje: JUDr. Kubíkova
Přílohy:	

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Tesáka, Ph.D. a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D. a JUDr. Ing. Viery Horčicové, v právní věci žalobce **České republiky - Ministerstva zemědělství, Zemědělská agentura a Pozemkový úřad v Opavě**, se sídlem Horní náměstí 2, Opava, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. 2R 031/06-Šp, ze dne 12.6.2006,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení **ne příznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 15.8.2006 u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, kterým by soud zrušil rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, č.j. 2R 031/06-Šp, ze dne 12.6.2006, nebo aby upustil od uložení trestu, případně uložený trest alespoň zmínil.

Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže rozhodl o rozkladu podaném dne 27.3.2006 žalobcem a svým rozhodnutím ze dne 12.6.2006, č.j. 2R 031/06-Šp potvrdil rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9.3.2006, č.j. S9/2006/SZ-4386/2006/520-KV, jímž Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Úřad) rozhodl, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 102 odst. 1 písm. b) zákona o veřejných zakázkách tím, že uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem, přičemž

nesplnil povinnost stanovenou v § 48 odst. 1 zákona tím, že v zadávací dokumentaci jednoznačně nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky; § 39 odst. 2 zákona tím, že nevyloučil ze zadávacího řízení uchazeče STAMEX spol. s r. o., který prokázal kvalifikaci podle § 37 odst. 2 zákona až na základě dokladů předložených po lhůtě pro podání nabídek, v návaznosti na § 25 odst. 1 zákona tím, že rozdílným způsobem posoudil obdobné doklady k prokázání kvalifikace podle § 37 odst. 2 zákona, předložené jmenovaným uchazečem STAMEX spol. s r.o. a uchazečem VZS RYCHTÁŘ, s.r.o.; § 30 odst. 2 písm. b) zákona v návaznosti na § 32 odst. 2 zákona a § 33 odst. 2 zákona tím, že v oznámení zadávacího řízení stanovil další kvalifikační kritéria, aniž by současně vymezil odpovídající úroveň způsobilosti zájemců podle druhu, rozsahu a složitosti zadávané veřejné zakázky, a současně nevymezil způsob, jakým má být způsobilost prokázána, přičemž tyto úkony ovlivnily stanovení pořadí úspěšnosti nabídek. Za spáchání výše uvedeného správního deliktu žalovaný uložil žalobci podle § 102 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 40.000,- Kč splatnou do jednoho měsíce od nabytí právní moci rozhodnutí.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí vytkl žalobci nepřesné vymezení plnění veřejné zakázky - Zadávacích podmínek, kde je uvedeno mimo jiné, že S0 04 - Vodní příkop - intravilán - není předmětem veřejné zakázky. K tomu lze uvést, že Zadávací podmínky obsahovaly údaj o tom, že S0 04 - Vodní příkop - intravilán není předmětem veřejné zakázky. Bohužel došlo k nesouladu mezi zadávacími podmínkami a výkazem výměr a všem uchazečům byla zaslána v elektronické podobě projektová dokumentace s kompletním výkazem výměr všech stavebních objektů včetně výkazu výměr pro S0 04 - Vodní příkop - intravilán. Žádný zájemce o veřejnou zakázku na tento nesoulad neupozornil. Tento nesoulad hodnotící komise zjistila až při posuzování jednotlivých nabídek. Hodnotící komise poté v momentě, kdy zjistila, že uchazeč Lesostavby Šumperk, a.s., předložil nabídku, která obsahovala i ocenění S0 04 - Vodní příkop - intravilán, požádala telefonicky o stanovisko právníky MZe ČR, oddělení veřejných zakázek. Bylo jí sděleno, že pokud jde prokazatelně a jednoznačně oddělit ocenění S0 04 - Vodní příkop - intravilán, je vhodné toto učinit, aby bylo možné dodržet zásadu stejného zacházení se všemi uchazeči a dále hodnotit tohoto uchazeče podle snížené ceny. Hodnotící komise dospěla k závěru, že nabídka splňuje zadávací podmínky a že bude tato nabídka dále hodnocena. Zadavatel postupoval dle našeho názoru transparentně a nediskriminačně.

Rozhodnutím ze dne 21.6.2005 přidělil žalobce veřejnou zakázku uchazeči Lesostavby Šumperk a.s., se kterým dne 18.8.2005 uzavřel smlouvu o dílo na realizaci veřejné zakázky s cenou za provedení díla ve výši 2.745.935,- Kč bez DPH. V průběhu realizace stavby žalobce zjistil, že projektová dokumentace na výstavbu poldrů V. a VI. přesahuje rámec schváleného návrhu komplexní pozemkové úpravy Darkovice (zátopa poldru zasahovala do sousedního katastrálního území, které nebylo součástí KPÚ Darkovice), a proto byl žalobce nucen zadat vypracování změny projektové dokumentace formou dodatku. Po vzájemné dohodě zhotovitel ocenil výkaz výměr méně prací a víceprací cenami, které stanovil ve své původní nabídce. Dodatkem č. 1 ke smlouvě o dílo ze dne 4.11.2005 došlo k výslednému navýšení původní ceny díla o 368.637,40 Kč bez DPH (což jsou vícepráce poníženy o méně práce) na konečných 3.114.572,40 Kč bez DPH. Prokázání kvalifikačních předpokladů podle § 32 odst. 2

zákona a podle § 33 odst. 2 zákona v okamžiku zpracovávání oznámení zadávacího řízení kritéria podle § 32 odst. 1,3 a 4 a podle § 33 odst. 1 písmo a) zákona žalobce považoval za dostačující, konkrétní a jednoznačné. K problému vyhovění námitce uchazeče STAMEX spol. s r.o. žalobce uvádí, že jej k tomu vedla ta skutečnost, že uchazeč STAMEX spol. s r.o. ve své nabídce nesplnil požadavky systému řízení podniku z hlediska ochrany životního prostředí dle § 37 odst. 2 zákona. Proto obdržel od žalobce na návrh hodnotící komise rozhodnutí o vyloučení ze dne 27.4.2005. Uchazeč STAMEX spol. s r.o. podal proti tomuto rozhodnutí námitku a doložil ověřenou kopii smlouvy o poskytnutí odborné pomoci při zpracování dokumentace systému environmentálního managementu podle normy ČSN EN ISO 14001 a ověřenou kopii dopisu společnosti STAVCERT Praha, spol. s r.o., U Výstaviště 3,17000 Praha 7, ze dne 2.5.2005, dle kterého se společnost STAMEX, spol. s r.o. zaregistrovala k certifikaci systému environmentálního managementu. Námitce bylo vyhověno v plném rozsahu. Uchazeč měl ve své nabídce informace o tom, jak pracuje z hlediska ekologie a v rámci odpadového hospodářství, což doložil kopií živnostenského listu. Navíc ke své námitce doložil výše uvedené doklady. Podle § 37 odst. 2 písmo c) a po konzultaci s právníky oddělení veřejných zakázek MZe ČR hodnotící komise s vědomím zadavatele tyto doklady uznala. K pochybnosti, zda žalobce při vyloučení uchazečů VZS RYCHTÁŘ s.r.o. a INGNOVA, s.r.o. neporušil zásadu stejného zacházení s uchazeči stanovenou v § 25 odst. 1 zákona, sdělujeme, že stejně jako výše uvedení uchazeči, tak pro podobné důvody, byl vyloučen i uchazeč STAMEX, spol. s r.o. Jelikož jako jediný v dané chvíli podal námitku uchazeč STAMEX, spol. s r.o., bylo mu z výše uvedeného důvodu vyhověno.

Rozhodnutí žalobce o vyloučení uchazeče COLAS CZ, a.s. z důvodu, že hodnotící komise při otevírání obálek s nabídkami v souladu s § 53 odst. 3 zákona zjistila, že nabídka není úplná, bylo podle žalobce v mezích zákona. Komise se usnesla, že uchazeč dostatečně nedoložil potřebné doklady podle § 30 odst. 2 písmo d), § 32 a § 33 odst. 1 písm. a) zákona.

Žalobce je přesvědčen, že veřejnou zakázku zadal uchazeči, který nejlépe splňoval předpoklady pro zhotovení předmětu veřejné zakázky, a který nabídl nejpříznivější nabídkovou cenu. Po celý průběh zadávacího řízení zadavatel usiloval o to, aby byla veřejná zakázka zadána v souladu se zákonem č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších změn, tak, aby byly co nejhospodárněji vynaloženy svěřené finanční prostředky ze státního rozpočtu, a aby celý průběh zadávacího řízení žalobce postupoval tak, aby z předložených šestnácti nabídek vybral transparentním a nediskriminačním postupem tu nejlepší nabídku. Žalobce nemůže souhlasit s tvrzením, že svým postupem ovlivnil stanovení pořadí úspěšnosti nabídek. Jednoznačně vybral i ekonomicky nejvýhodnější nabídku a tuto skutečnost prokazují hodnocená kritéria pro zadání veřejné zakázky.

Žalobce nepopírá, že se chyb dopustil, když se jako zadavatel dostal do časové tísně, kterou sám nezavinil, kdy bylo ohroženo čerpání finančních prostředků z fondů EU, je však přesvědčen, že vybral ekonomicky nejvýhodnější nabídku a svým

postupem žádného z uchazečů nepoškodil, a že tento postup neovlivnil hodnocení nabídek. Proto nebyla naplněna skutková podstata deliktu uvedeného v § 102 odst.1 písm.a) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a nebyl tak důvod k uložení pokuty dle § 102 odst. 2.

Žalobce uznává, že žalovaný mohl uložit pokuty až do výše 5% ceny zakázky a pokuta 40.000,- Kč je tedy blíže ke spodní hranici (0,- Kč), avšak s ohledem na neustále se měnící výkladová stanoviska, novelizace a změny zákona o veřejných zakázkách, jeví se žalobci výše sankce příliš citelná a tím ve zřejmém nepoměru k "nebezpečnosti" jednání žalobce. K tomu je třeba podotknout, že nikdo z osob zúčastněných za žalobce jako zadavatele veřejné zakázky nemá právnického vzdělání. S ohledem na tento nedostatek se obrátili s důvěrou na svůj nadřízený orgán, resp. jejich právní oddělení. Na právním názoru, který obdrželi, pak postavili svá rozhodnutí ve výběrovém řízení, aniž by je mohli jakýmkoliv způsobem fundovaně korigovat. Pokud byl spáchán správní delikt, byl spáchán nejméně nebezpečnou formou nevědomé nedbalosti. Škodu či jiné škodlivé materiální následky jednání žalobce nebylo možno a nelze zjistit.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že předně upozorňuje, že žalobce v podané žalobě pouze opakuje věcné námitky, se kterými se žalovaný dostatečně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navíc sám žalobce nepopírá, že se dopustil v průběhu zadání veřejné zakázky chyb.

Žalobce je přesvědčen, že při zadání předmětné veřejné zakázky postupoval transparentně a nediskriminačně, a že vybral ekonomicky nejvýhodnější nabídku. Žalobce se v podané žalobě, podobně jako v řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen "Úřad") a před žalovaným, snaží vysvětlit důvody, proč upravil nabídkovou cenu vítězného uchazeče. V žalobcově případě došlo k situaci, kdy se výkaz výměr neshodoval se zadávací dokumentací, neboť obsahoval navíc údaje ke stavebnímu objektu SO-04 Vodní příkop - intravilán. Vítězný uchazeč jako jediný stanovil nabídkovou cenu v souladu s výkazem výměr, neboť údaje v něm uvedené mají přednost před údaji uvedenými v zadávací dokumentaci podle § 50 odst. 2 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon"). Ostatní uchazeči stanovili nabídkové ceny podle zadávací dokumentace, tedy bez stavebního objektu SO 04 - vodního příkopu intravilánu, přičemž žalovaný žádného z nich z tohoto důvodu nevyločil. Na uvedený nesoulad přišla komise pro posouzení a hodnocení nabídek. Aby bylo možné nabídky porovnat a hodnotit, upravila tato hodnotící komise nabídkovou cenu vítězného uchazeče tak, že nebrala v potaz cenu za stavební objekt SO 04 - vodní příkop - intravilán. K tomu žalovaný podobně jako v napadeném rozhodnutí uvádí, že snaha žalobce vybrat tu nejlepší nabídku transparentním a nediskriminačním způsobem, na kterou poukázal žalobce již v podaném rozkladu proti rozhodnutí Úřadu, nemůže spočívat v úpravě údajů obsažených v nabídkách uchazečů, neboť žádné ustanovení zákona takový postup zadavateli neumožňuje. To dokonce ani tehdy, kdy by se tento postup mohl jevit praktickým či logickým.

Žalovaný doplňuje, že zákonem upravený proces zadávání veřejných zakázek se vyznačuje vysokou mírou formálnosti, která dovoluje zadavateli odchýlit se od něj jen v případech zákonem předpokládaných. Oprava nabídkové ceny v nabídce vítězného uchazeče měla vliv na pořadí úspěšnosti nabídek, protože v případě neprovedení této opravy zadavatelem by se tato nabídka umístila až na druhém místě. Taktéž by byl žalobce povinen uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem za cenu uvedenou v jeho nabídce, tj. včetně ceny prací na stavebním objektu SO-04 vodní příkop - intravilán, které nechtěl realizovat. Žalovaný současně upozorňuje, že žádný z uchazečů nebyl vyloučen ze soutěže o veřejnou zakázku z důvodu, že jeho nabídka byla vyhotovena nikoli podle výkazu výměr, ale podle zadávací dokumentace (tedy v rozporu s citovaným § 50 odst. 2 zákona).

Pokud jde o stanovisko Ministerstva zemědělství, na které žalobce opakovaně odkazuje, uvádí, že vzhledem k věcné příslušnosti Ministerstva zemědělství není možné jeho stanovisko týkající se průběhu zadávání veřejné zakázky brát jako závazné. Dohled nad zadáváním veřejných zakázek přísluší na základě § 94 zákona pouze Úřadu. K němu měl být také směřován dotaz týkající se postupu žalobce při zadání předmětné veřejné zakázky, což však žalobce neučinil.

Žalobce dále uvádí skutečnosti týkající se přijatého Dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo na realizaci předmětu veřejné zakázky ze dne 4.11.2005, kterým došlo k navýšení původní ceny o 368.637,40 Kč, neboť v průběhu realizace předmětu veřejné zakázky zjistil žalobce, že projektová dokumentace přesahuje rámec schváleného návrhu komplexní pozemkové úpravy Darkovice. Žalovaný nepovažuje za nutné se k Dodatku č. 1 vyjádřit, neboť jeho rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí Úřadu, konstatovalo ve svém odůvodnění, že se žalobce nedopustil pochybení při zadání veřejné zakázky na dodatečné stavební práce, které byly předmětem Dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo ze dne 4.11.2006. Cena těchto stavebních prací nepřekročila 2.000.000,- Kč (podle § 6 odst. 1 zákona se rozumí veřejnou zakázkou zakázka na stavební práce, u níž předpokládaná cena předmětu veřejné zakázky nepřesáhne 2.000.000,- Kč, přičemž z ustanovení § 27 odst. 3 písm. a) vyplývá, že dodatečné stavební práce se považují za samostatnou veřejnou zakázku).

Žalovaný upozorňuje, že podaný rozklad neobsahoval žádné námítky proti rozhodnutí Úřadu o tom, že se žalobce dopustil porušení citovaných ustanovení § 32 odst. 2 a § 33 odst. 2 zákona. Žalovaný k této žalobní námitce uvádí, že podle § 5 s.ř.s. se lze ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Toto ustanovení je přitom podle žalovaného třeba vykládat v tom smyslu, že k vyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem (v tomto případě rozkladu) ve smyslu uvedeného ustanovení nedochází jeho pouhým podáním, nýbrž je třeba rozklad vyčerpat i po stránce věcné (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31.1.2006, č.j. 31 Ca 44/2003-53). Jinými slovy, žalobce má v rámci řádného opravného prostředku povinnost uplatnit všechny námítky, které v tomto stádiu správního řízení uplatnit může. V podané žalobě žalobce ani blíže nerozvádí důvody, pro které pokládá

prokázání kvalifikačních předpokladů za dostačující, konkrétní a jednoznačné. To samé platí i pro tvrzenou oprávněnost vyloučit ze soutěže o předmětu veřejnou zakázku uchazeče COLAS CZ a.s.

Žalobce se dále vyjadřuje k otázce námitky uchazeče STAMEX, spol. s r.o. proti jeho vyloučení žalobcem ze soutěže o veřejnou zakázku. Uchazeč STAMEX, spol. s r.o. byl žalobcem ze soutěže vyloučen, neboť ve své nabídce nesplnil požadavky systému řízení podniku z hlediska ochrany životního prostředí dle § 37 odst. 2 zákona. Společně s námitkou proti vyloučení podal uchazeč STAMEX, spol. s r.o. i ověřenou kopii smlouvy o poskytnutí odborné pomoci při zpracování dokumentace systému environmentálního managementu podle platné normy ČSN. Proto žalobce této námitce v plném rozsahu vyhověl.

K tomu žalovaný podobně jako Úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvádí, že žalobce měl uchazeče STAMEX, spol. s r.o. vyloučit ze zadávacího řízení, neboť ten prokázal kvalifikace podle § 37 odst. 2 zákona až na základě dokladů předložených po lhůtě pro podání nabídek. Žalobce dále porušil zásadu stejného zacházení se všemi uchazeči (§ 25 odst. 1 zákona), neboť v případě uchazeče STAMEX, spol. s r.o. (pokud odhlédneme od skutečnosti, že jím předložené doklady po lhůtě pro podání nabídky neměl zadavatel posuzovat), považoval za dostačující doklady předložené jmenovaným uchazečem o zavádění systému environmentální politiky, přičemž v případě uchazeče VZS RYCHTÁŘ, s.r.o. nepovažoval za dostačující čestné prohlášení, že jmenovaný uchazeč v současné době zavádí systém environmentální politiky. Podobně jako v případě předchozí žalobní námitky upozorňuje žalovaný, že žalobce nijak nevysvětluje, v čem spatřuje nesprávnost či nezákonnost rozhodnutí žalovaného. Taktéž v podaném rozkladu se žalobce otázkou oprávněnosti vyloučení uchazeče STAMEX, spol. s r.o. nezabýval.

Závěrem žalobce namítá, že se mu uložená pokuta se vzhledem k neustále se měnícím výkladovým stanoviskům, novelizacím a změnám zákonů jeví jako příliš citelná a v nepoměru k nebezpečnosti jednání žalobce. Žalobce uvádí, že nedisponuje dostatečným počtem právně vzdělaných zaměstnanců, a proto spoléhal na stanovisko Ministerstva zemědělství, na které se s důvěrou obrátil.

K uvedenému žalovaný pouze uvádí, že v šetřeném případě nebylo možné dosáhnout nápravy jiným způsobem než uložením pokuty, když předmět veřejné zakázky byl již realizován smlouvou o dílo ze dne 4.11.2005 uzavřenou mezi žalobcem a vítězným uchazečem. Sám žalobce navíc uznal, že sankce uložená napadeným rozhodnutím se pohybuje na dolní hranici možné výše pokuty (tato hranice činí 5% ceny veřejné zakázky). Žalovaný se domnívá, že uložená pokuta zohledňuje jak osobu žalobce coby veřejného zadavatele, tak jeho ekonomickou situaci.

Soud si od žalovaného vyžádal předložení kompletního spisového materiálu, jehož obsahem je zejména prvostupňové správní rozhodnutí, č.j. S9/2006/SZ-4386/2006/520-KV, ze dne 9.3.2006, dále rozklad podaný žalobcem a dále druhostupňové

správní rozhodnutí, č.j. 2R 031/06-Šp, ze dne 12.6.2006, jakož i kompletní zadávací dokumentace.

Krajský soud v Brně přezkoumal žalobou napadené správní rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jeho vydání, a to v rozsahu jeho napadení žalobou (§ 71 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního – dále jen s.ř.s., § 75 odst. 2, věta první s.ř.s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání, když s tímto postupem žádný z účastníků nevyslovil nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Jak to vyplývá z podané žaloby, stěžejní jsou dvě žalobní námitky. K první žalobní námitce je třeba uvést, že předmět veřejné zakázky vymezuje zadavatel, tedy žalobce, v čl. 2 „vymezení plnění veřejné zakázky“ zadávacích podmínek k otevřenému řízení tak, že předmětem plnění je realizace stavby dvou poldrů V., VI., včetně objektů vodního příkopu a souvisejícího ozelenění, jako součástí realizace plánů společných zařízení v rámci KPU Darkovice, přičemž předmětem jsou stavební objekty SO 01 – poldr V., SO 02 – poldr VI., SO 03 – vodní příkop a SO 06 – ozelenění. Dále je v citovaném článku uvedeno, že SO 04 – vodní příkop intravilán není předmětem veřejné zakázky. Součástí zadávací dokumentace, která je obsažena na CD jsou výkazy výměr pro jednotlivé stavební objekty, včetně výkazů výměr pro stavební objekt SO 04 – vodní příkop – intravilán. Zadavatel tak v zadávacích podmínkách veřejné zakázky stanovil, že stavební objekt SO 04 – vodní příkop – intravilán není předmětem veřejné zakázky. Zároveň však byl součástí zadávací dokumentace výkaz výměr, týkající se uvedeného stavebního objektu.

Podle ust. § 50 odst. 1 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, je součástí zadávací dokumentace projektová dokumentace stavby, zpracovaná do podrobností nezbytných pro zpracování nabídky, rozšířená o výkaz výměr s podrobným soupisem prací a dodávek (dále jen „výkaz výměr“); výkaz výměr musí obsahovat podrobný popis požadovaných standardů. Dojde-li k nesouladu mezi výkazem výměr a projektovou dokumentací stavby, je podle § 50 odst. 2 zákona pro stanovení nabídkové ceny rozhodující výkaz výměr.

V šetřeném případě tak došlo k nesouladu mezi výkazem výměr a zadávacími podmínkami veřejné zakázky. V důsledku toho vznikla situace, že uchazeč Lesostavby Šumperk, a.s., jako jediný z uchazečů stanovil nabídkovou cenu v souladu s výkazem výměr. Ostatní uchazeči stanovili nabídkové ceny podle zadávacích podmínek, tedy bez stavebního objektu SO 04 – vodního příkopu – intravilán. Aby však zadavatel, respektive hodnotící komise, byla schopna hodnotit nabídkové ceny, byla nabídková cena uchazeče Lesostavby Šumperk, a.s., uvedena v nabídce ve výši 3.047.855,- Kč bez DPH samotným zadavatelem, snížena o částku ve výši 301.920,08 Kč bez DPH, tj. částku, kterou jmenovaný uchazeč ohodnotil stavební objekt SO 04 – vodní příkop – intravilán a byla tedy hodnocena pouze částka ve výši 2.745.935,- Kč bez DPH.

Zadávací dokumentace musí mít všechny náležitosti dle ust. § 48 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách. To, zda nabídky předložené uchazeči splňují zadávací podmínky, je posuzováno podle § 61 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek hodnotící komisí. Pokud tato hodnotící komise dojde k závěru, že nabídka uchazeče nesplňuje některou ze zadávacích podmínek, musí ji vyřadit. Uchazeče, jehož nabídka byla při posuzování nabídek vyřazena, musí zadavatel bezodkladně vyloučit ze zadávacího řízení podle § 61 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách. V předmětném případě však zadavatel nevyloučil žádného z uchazečů v důsledku toho, že by stanovil nabídkovou cenu v rozporu se zadávacími podmínkami. Naopak sám zadavatel upravil cenu uchazeče Lesostavby Šumperk, a.s., tedy nabídkovou cenu a dále postupoval v hodnocení nabídek. Zákon o zadávání veřejných zakázek však nepřipouští jakoukoliv změnu nabídky uchazeče včetně nabídkové ceny ze strany zadavatele. Takovýto postup je zcela flagrantním porušením zákona, jde proti smyslu zákona o zadávání veřejných zakázek a je tedy zcela nepřipustný. Je tedy nepochybné, že zadavatel porušil ust. § 48 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, když v zadávací dokumentaci nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky a vznikl tak nesoulad mezi výkazem výměr a podmínkami zadávací dokumentace, v jehož důsledku byla i jedním z uchazečů podána nabídka s nabídkovou cenou, která obsahovala cenu za stavební objekt SO 04 – vodní příkop – intravilán, který nebyl předmětem veřejné zakázky. To, že sám zadavatel, resp. hodnotící komise opravila nabídkovou cenu uchazeče Lesostavby Šumperk, a.s., byl postup, jak už bylo uvedeno, nepřipustným, tedy v rozporu se zákonem, neboť tímto postupem zadavatel odstraňoval své pochybení při stanovení zadávacích podmínek a tento postup mohl minimálně mít vliv na stanovení pořadí nabídek. Zasaňuje-li totiž sám zadavatel do obsahu nabídky a mění-li tak podmínky nabízené konkrétním uchazečem zadavateli, pak je přinejmenším potenciální vliv na hodnocení příslušné nabídky, a tím i na konečné pořadí, zcela zřejmý. Na základě uvedeného tedy soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem a žalovaný v tomto případě žádným způsobem zákon neporušil. Nelze tedy přisvědčit námitce žalobce, že takovýmto způsobem postupoval proto, že vybíral ekonomicky nejvýhodnější nabídku, když zcela flagrantním způsobem hrubě porušil zákon o zadávání veřejných zakázek.

Pokud jde o další námitku žalobce, k tomu je třeba uvést, že rozhodnutím ze dne 27.4.2005 zadavatel rozhodl o vyloučení uchazeče společnosti STAMEX, spol. s r.o., z důvodu, že nabídka nebyla v souladu s ust. § 55 odst. 3 zákona úplná, přičemž jako důvod vyloučení zadavatel uvedl, že jmenovaný uchazeč nesplnil požadavky systému řízení podniku z hlediska ochrany životního prostředí dle § 37 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách. Uvedená společnost proti tomuto rozhodnutí o vyloučení podala dne 9.5.2005 námitky, jejichž přílohou byla i ověřená kopie smlouvy o poskytnutí odborné pomoci při zpracování dokumentace systému environmentálního managementu podle normy ČSN EN ISO 14001 ze dne 10.2.2005. K uvedené námitce bylo jmenovanému uchazeči sděleno dopisem ze dne 18.5.2005, že zadavatel v souladu s ust. § 88 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách sděluje: „Vaší námitce bylo vyhověno v plném rozsahu a hodnotící komise vaši nabídku zařadila zpět mezi nabídky, které budou dále hodnoceny“.

Podle § 36 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázkách, předkládá uchazeč informaci o kvalifikaci, včetně požadovaných dokladů ve lhůtě pro podání nabídek. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že hodnotící komise rozhodla, že jmenovaný uchazeč společnost STAMEX, spol. s r.o., prokázala kvalifikaci, a to na základě dokladů, které doložila současně s podáním námitek, tj. až po lhůtě stanovené pro podání námitek. K tomu je třeba uvést, že lhůty stanovené zadavatelem k podání nabídky v otevřeném řízení, k podání žádosti o účast v užším řízení a v jednacím řízení s uveřejněním a lhůty k prokázání kvalifikace v jednacím řízení bez uveřejnění musí být v každém případě respektovány. Postup zadavatele, který by v rozporu s ust. § 38 a § 39 zákona o veřejných zakázkách dodavatele, uchazeče nebo zájemce, který předložil informace a doklady o své kvalifikaci až po stanovené lhůtě, nevyloučil, resp. neodmítl, by mohl být účinně napaden námitkami ostatních dodavatelů a takový postup by splňoval znaky správního deliktu dle § 102 odst. 1 písm. a) popř. písm. b) zákona o veřejných zakázkách, za který by mohl orgán dohledu uložit pokutu až do výše 5% ceny zakázky. V tomto případě tedy správní orgán zcela v souladu se zákonem takto postupoval a shledal, že žalovaný se tímto postupem, tedy postupem shora citovaným dopustil správního deliktu dle § 102 odst. 2 písm. a) zákona o veřejných zakázkách a uložil žalobci pokutu ve výši 40.000,- Kč. Soud má opět za to, že žalovaný správní orgán postupoval zcela v souladu se zákonem, kdy shledal, že žalobce se dopustil shora citovaného správního deliktu.

Na základě uvedeného shledal soud obě shora citované stěžejní žalobní námítky jako nedůvodné. K další žalobní námitce soud nepřihlédl s odkazem na ust. § 5 s.ř.s., ze kterého vyplývá, že ve správním soudnictví se lze domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Toto ustanovení je přitom třeba vykládat v tom smyslu, že k vyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem (v tomto případě rozkladu) ve smyslu uvedeného ustanovení nedochází jen pouhým podáním, nýbrž je třeba rozklad vyčerpat i po stránce věcné (viz. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31.1.2006, č.j. 31 Ca 44/2005-53). Jinými slovy, žalobce má v rámci řádného opravného prostředku povinnost uplatnit všechny námítky, které v tomto stádiu správního řízení uplatnit může. Z uvedených důvodů tedy soud k dalším námitkám žalobce nepřihlédl a tedy se jimi nezabýval.

Pokud jde o samotnou pokutu, soud neshledal důvod pro upuštění od uložení této pokuty, ani důvod pro snížení předmětné pokuty. Jak vyplývá z předloženého spisového materiálu a shodných tvrzení jak žalobce tak žalovaného, v tomto případě již nebylo možné dosáhnout nápravy jiným způsobem, než uložení pokuty, když předmět veřejné zakázky byl již realizován smlouvou o dílu ze dne 4.11.2005 uzavřenou mezi žalobcem a vítězným uchazečem. Ze spisu také vyplývá, že sám žalobce navíc uznal, že sankce uložená napadeným rozhodnutím se pohybuje na dolní hranici možné výše pokuty (tato hranice činí 5% ceny veřejné zakázky). Navíc žalobce vystupoval jako veřejný zadavatel a sám má tedy mít dostatek personálu na to, aby jako veřejný zadavatel postupoval v souladu se zákonem. Je třeba také uvést, že pokud

se obracel na právníky ministerstva zemědělství, mohl se taktéž obrátit přímo na žalovaného, který by mu v této věci mohl poskytnout určité stanovisko jak v této věci postupovat. Soud nakonec také zohlednil i to, že žalobce jako veřejný zadavatel dvakrát porušil flagrantním způsobem zákon o veřejných zakázkách. Navíc soud dospěl k závěru, že správní orgán nepřekročil při ukládání pokuty zákonné meze svého správního uvážení. Soud má za to, že uložená pokuta ve výši 40.000,- Kč nenaruší chod žalobce ani neohrozí plnění jeho úkolů stanovených zákonem, a proto soud dospěl k závěru, že uložená pokuta je přiměřená.

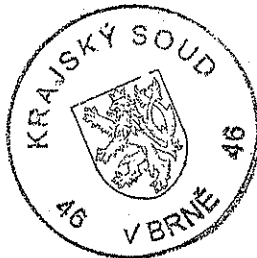
Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, rozhodl soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., tak, že žalobu v celém rozsahu zamítl.

Výrok, kterým bylo rozhodnuto o nákladech tohoto řízení mezi účastníky, se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. V projednávané věci byl, posuzováno z procesního hlediska, žalobce zcela neúspěšný, a právo na náhradu nákladů řízení by proto bylo možno přiznat žalovanému. Jelikož však soudem nebylo zjištěno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady vznikly, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 31.10.2007

Za správnost vyhotovení:
Lucie Brdičková

JUDr. Jaroslav Tesák, Ph.D., v.r.
předseda senátu